

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o odpadkih obsega:

- Uredbo o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15 z dne 29. 5. 2015),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 69/15 z dne 25. 9. 2015).

UREDBA o odpadkih

(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina in namen)

(1) Ta uredba z namenom varstva okolja in varovanja človekovega zdravja določa pravila ravnanja in druge pogoje za preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter zmanjševanje celotnega vpliva uporabe naravnih virov in izboljšanje učinkovitosti uporabe naravnih virov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije (EU) 2015/1127 z dne 10. julija 2015 o spremembi Priloge II k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 184 z dne 11. 7. 2015, str. 13), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/98/ES).

(2) Ta uredba za izvajanje Uredbe Komisije (EU) št. 1357/2014 z dne 18. decembra 2014 o nadomestitvi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 365 z dne 19. 12. 2014, str. 89; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1357/2014/EU) določa tudi kriterij za vrednotenje pripisa nevarne lastnosti HP 9.

2. člen (uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse odpadke, razen če je s posebnim predpisom za posamezno vrsto ali tok odpadkov drugače določeno.

(2) Ta uredba se ne uporablja za:

1. snovi, ki se izpuščajo z odpadnimi plini v zrak, ter ogljikov dioksid, zajet in transportiran za namene geološkega shranjevanja ter geološko shranjen v skladu s predpisi, ki urejajo geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, ter za ogljikov dioksid, geološko shranjen za namene raziskovanja, razvijanja ali preskušanja novih izdelkov in postopkov,
2. tla (in situ), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in objekte, trajno povezane s tlemi,
3. neonesnažen del tal in drug naravno prisoten material, izkopan med gradbenimi deli, če se ta material v prvotnem stanju in brez obdelave uporabi za gradnjo na kraju, kjer je bil

- izkopan, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih, in predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov,
4. radioaktivne odpadke,
 5. eksplozive, umaknjene iz uporabe, in
 6. fekalne snovi, ki niso živalski stranski proizvodi iz 2. točke tretjega odstavka tega člena, slamo in druge naravne nenevarne materiale, ki nastajajo v kmetijstvu ali gozdarstvu in se uporabljajo pri kmetovanju, v gozdarstvu ali za pridobivanje energije iz tako nastale biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju ali ne ogrožajo človekovega zdravja.

(3) Ta uredba se ne uporablja za:

1. odpadne vode, kolikor so urejene v predpisih, ki urejajo emisijo snovi in toplote v vode,
2. živalske stranske proizvode, vključno s predelanimi proizvodi, kolikor so urejeni v Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo Sveta (EU) št. 1385/2013 z dne 17. decembra 2013 o spremembi uredb Sveta (ES) št. 850/98 in (ES) št. 1224/2009 ter uredb (ES) št. 1069/2009, (EU) št. 1379/2013 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 86), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES), razen za tiste, ki so določeni za sežig, odlaganje ali uporabo v obratu za pridobivanje bioplina ali obratu za kompostiranje,
3. trupla živali, ki so poginile drugače kakor z zakolom, vključno z živalmi, pokončanimi zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni, ki so odstranjena v skladu z Uredbo 1069/2009/ES, in
4. odpadke, ki nastajajo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, kolikor so urejeni v predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin.

(4) Ta uredba se ne uporablja za naplavine, ki se zaradi upravljanja voda in vodnih poti, preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal premeščajo znotraj površinskih voda, če naplavine niso nevarni odpadek, razen če je tako določeno s predpisi, ki urejajo vode.

3. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. biološki odpadki so biorazgradljivi odpadki z vrtov in iz parkov, živilski in kuhinjski odpadki iz gospodinjstev, restavracij, gostinske dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljivi odpadki iz obratov za predelavo hrane;
2. evidenčni list je listina, s katero imetnik odpadkov in oseba, ki odpadke prevzame, potrđita oddajo in prevzem pošiljke odpadkov;
3. imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali pravna ali fizična oseba, ki ima odpadke v posesti;
4. izvajalec obdelave je predelovalec ali odstranjevalec;
5. listina iz Uredbe 1013/2006/ES je dokument iz priloge IB ali priloge VII Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1234/2014 z dne 18. novembra 2014 o spremembi prilog IIIB, V in VIII k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 332 z dne 19. 11. 2014, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES), in služi kot dokazilo o pošiljki odpadkov, ki so bili poslani v obdelavo v drugo državo članico

- Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali v tretjo državo ali sprejeti v Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: RS) v skladu z Uredbo 1013/2006/ES;
6. ločeno zbiranje je zbiranje, pri katerem so tokovi odpadkov ločeni glede na vrsto in naravo odpadkov, tako da se olajša posamezna obdelava;
 7. naprava za obdelavo odpadkov je naprava v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, v kateri se odpadki obdelujejo;
 8. nenevarni odpadek je odpadek, ki se ne uvršča med nevarne odpadke;
 9. nevaren odpadek je odpadek, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU;
 10. obdelava so postopki predelave ali odstranjevanja, vključno s pripravo za predelavo ali odstranjevanje;
 11. oddaja odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje z evidenčnim listom;
 12. odstranjevalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja odstranjevanje odpadkov v skladu s to uredbo;
 13. odstranjevanje je postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanje snovi ali energije. Postopki odstranjevanja so navedeni v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe, pri čemer pa so mogoči tudi drugi postopki odstranjevanja;
 14. ponovna uporaba je postopek, pri katerem se proizvodi ali njihovi sestavni deli, ki niso odpadek, ponovno uporabijo za enak namen, za katerega so bili prvotno izdelani;
 15. posrednik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu tretjih oseb, četudi odpadkov fizično nima v posesti;
 16. pošiljka odpadkov je količina odpadkov z isto številko odpadka, ki jih na območju RS imetnik odpadkov pošilja s kraja nastanka, predhodnega skladiščenja ali skladiščenja na kraj predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali obdelave odpadkov v enem dnevu, pri čemer prevoz odpadkov opravi isti prevoznik. Za pošiljko odpadkov se ne šteje pošiljka nenevarnih odpadkov, ki jo imetnik teh odpadkov pošilja med skladišči ali napravami za obdelavo odpadkov v RS, ki jih sam upravlja;
 17. povzročitelj odpadkov je oseba, katere delovanje ali dejavnost povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov), ali oseba, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, s katerimi se spremenijo lastnosti ali sestava teh odpadkov;
 18. predelava je postopek, katerega glavni rezultat je, da se odpadki koristno uporabijo v obratu, v katerem so bili predelani, ali v drugih gospodarskih dejavnostih, tako da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali so pripravljene za izpolnitev te funkcije. Postopki predelave so navedeni v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe, pri čemer pa so mogoči tudi drugi postopki predelave;
 19. predelovalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja predelavo odpadkov v skladu s to uredbo;
 20. predhodno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri zbiralcu v zbirnem centru, v katerem se odpadki raztovorijo za namene priprave za prevoz do kraja njihove obdelave, pri čemer predhodno skladiščenje odpadkov ni postopek D 15 iz priloge 1 te uredbe ali postopek R 13 iz priloge 2 te uredbe;
 21. preprečevanje odpadkov so ukrepi, ki se sprejmejo, preden snov, material ali proizvod postane odpadek, in s katerimi se zmanjšajo:
 - a) količina odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem njihove življenjske dobe,
 - b) škodljivi vplivi nastalih odpadkov na okolje in človekovo zdravje ali
 - c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;
 22. prepuščanje odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje brez evidenčnega lista, kadar je to dovoljeno na podlagi posebnega predpisa, ki ureja ravnanje z določeno vrsto odpadkov;
 23. prevoznik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja prevažanje odpadkov drugih imetnikov odpadkov v skladu s to uredbo;
 24. priprava za ponovno uporabo so postopki predelave, v katerih se proizvodi ali njihovi sestavni deli, ki so postali odpadki, s preverjanjem, čiščenjem ali popravili pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave;

25. recikliranje je postopek predelave, v katerem se odpadne snovi ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni ali drug namen. Recikliranje vključuje tudi ponovno predelavo organskih snovi. Za recikliranje se ne šteje energetska predelava ali ponovna predelava v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje;
26. skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvajalcu obdelave do njihove predelave ali odstranjevanja;
27. trgovec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v svojem imenu in za svoj račun kot dejavnost opravlja nakup in naknadno prodajo odpadkov, četudi odpadkov fizično nima v posesti;
28. začasno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvirnem povzročitelju odpadkov na kraju njihovega nastanka do njihove oddaje ali prepustitve v zbiranje ali obdelavo, pri čemer začasno skladiščenje odpadkov ni postopek D 15 iz priloge 1 te uredbe ali postopek R 13 iz priloge 2 te uredbe;
29. zbiralec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja zbiranje odpadkov v skladu s to uredbo;
30. zbiranje je prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov. Pri predhodnem sortiranju odpadkov se številka odpadka iz 5. člena te uredbe ne spremeni;
31. zbirni center je objekt za prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov.

4. člen (seznam odpadkov)

(1) Seznam odpadkov je določen v prilogi Odločbe Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3; Odločba 2000/532/ES), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44; Sklep 2014/955/EU), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2000/532/ES).

(2) Snov ali predmet, uvrščen na seznam odpadkov, je odpadek le, če ustreza opredelitvi odpadka iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

(3) Z odpadkom se ravna kot z nenevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen med nenevarne odpadke.

(4) Z odpadkom se ravna kot z nevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen kot nevarni odpadek.

- (5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za:
1. mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev in
 2. nevarne frakcije komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

5. člen (vrednotenje nevarnih lastnosti in dodelitev številke odpadka)

(1) Povzročitelj odpadkov mora odpadku dodeliti številko odpadka po postopku iz oddelka »Seznam odpadkov« iz priloge Odločbe 2000/532/ES, razen v primeru prepuščanja

odpadka, ko mu jo mora po tem postopku dodeliti zbiralec, ki odpadek prevzame. Odpadek se razvrsti kot nevarni ali nenevarni odpadek v skladu z 2. točko oddelka »Vrednotenje in razvrščanje« iz priloge Odločbe 2000/532/ES. Odpadek, ki se mu lahko pripiše oznaka za nevarni in nenevarni odpadek, se šteje za nevarni odpadek, dokler niso njegove nevarne lastnosti ovrednotene v skladu s petim odstavkom tega člena.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka lahko dodeli številko odpadka, ki se konča z 99, samo tistemu odpadku, ki nima nobene od nevarnih lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU.

(3) Odpadku, ki že ima dodeljeno številko odpadka v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko to številko po enakem postopku, kot je določen za dodelitev številke odpadka, spremeni samo povzročitelj odpadkov ali zbiralec, ki mu jo je dodelil.

(4) Redčenje ali mešanje odpadkov, s čimer se zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne zniža začetna koncentracija nevarnih snovi pod mejo, pri kateri se odpadek opredeli kot nevaren, je prepovedano.

(5) Nevarne lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU se ovrednotijo v skladu s 1. in 2. točko oddelka »Vrednotenje in razvrščanje« iz priloge Odločbe 2000/532/ES. Pri vrednotenju nevarne lastnosti HP 9 se uporabljajo merila, določena v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

(6) Vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje mora opraviti oseba s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025.

(7) Če pristojni inšpektor dvomi o pravilnosti dodelitve številke odpadka v skladu s tem členom, lahko odredi izvedbo vzorčenja tega odpadka in ovrednotenja njegovih nevarnih lastnosti.

6. člen **(sprememba uvrstitve odpadka)**

(1) Če povzročitelj odpadkov, zbiralec iz prvega odstavka prejšnjega člena ali oseba iz šestega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov iz prvega odstavka 4. člena te uredbe mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU, mora z njim ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Če povzročitelj odpadkov, zbiralec iz prvega odstavka prejšnjega člena ali oseba iz šestega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov iz prvega odstavka 4. člena te uredbe mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene od lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU, mora z njim še naprej ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo.

(3) Ministrstvo v skladu z drugim in tretjim odstavkom 7. člena Direktive 2008/98/ES o primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena nemudoma uradno obvesti Evropsko komisijo (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

7. člen **(stranski proizvod)**

(1) Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja te snovi ali predmeta, je ostanek proizvodnje.

(2) Snov ali predmet iz prejšnjega odstavka ni ostanek proizvodnje, če bi proizvajalec lahko proizvedel glavni proizvod brez proizvodnje te snovi ali predmeta, vendar se je odločil nasprotno. Snov ali predmet iz prejšnjega odstavka prav tako ni ostanek proizvodnje, če je proizvajalec namerno spremenil proizvodni proces tako, da ima ta snov ali predmet posebne tehnične lastnosti.

(3) Ostanek proizvodnje iz prvega odstavka tega člena je odpadek, če:

1. niso izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka tega člena,
2. je s predpisi, ki urejajo proizvode ali odpadke, za ta ostanek proizvodnje določen obvezen postopek predelave ali odstranjevanja ali pa je njegova nadaljnja uporaba prepovedana,
3. niso izpolnjene zahteve iz predpisov, ki urejajo proizvode, varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, za mogočo uporabo tega ostanka proizvodnje ali
4. je vpliv tega ostanka proizvodnje na okolje večji od vpliva snovi ali predmeta, ki se ga želi z njim nadomestiti.

(4) Ostanek proizvodnje iz prvega odstavka tega člena se lahko šteje za stranski proizvod, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nadaljnja uporaba ostanka proizvodnje je zagotovljena in ne zgolj mogoča,
2. ostanek proizvodnje se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov,
3. ostanek proizvodnje se proizvaja kot sestavni del proizvodnega procesa in
4. ostanek proizvodnje izpolnjuje zahteve, določene za njegovo uporabo s predpisi, ki urejajo proizvode, varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, njegova nadaljnja uporaba pa ne bo škodljivo vplivala na okolje in človekovo zdravje.

(5) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če:

1. za ostanek proizvodnje dolgoročno obstaja trg,
2. je ostanek proizvodnje dejansko uporaben in se tudi uporabi v celoti ter
3. se ostanek proizvodnje pred nadaljnjo uporabo ne skladišči dlje kot tri leta.

(6) Imetnik ostanka proizvodnje dokazuje izpolnjevanje pogoja iz 1. točke prejšnjega odstavka s pogodbo z nadaljnjim uporabnikom o prodaji tega stranskega proizvoda ali s strokovno analizo trga, iz katere je razvidno, da ima ta stranski proizvod dolgoročno zagotovljeno trženje.

(7) Šteje se, da je pogoj iz 2. točke četrtega odstavka tega člena izpolnjen, če so običajni industrijski postopki, ki jih je treba izvesti za neposredno uporabo ostanka proizvodnje, sestavni del proizvodnega procesa iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ne glede na to, ali se ti postopki izvedejo v proizvodni enoti proizvajalca ali uporabnika ostanka proizvodnje ali druge osebe, ki zanj izvede te postopke.

(8) Med običajne industrijske postopke iz prejšnjega odstavka se štejejo spiranje, sušenje, homogenizacija, nadzor nad kakovostjo ali drug industrijski postopek, ki je potreben zaradi spremembe velikosti ali oblike materiala, homogenizacije ali vsebnosti vlage, ne štejejo pa se postopki, ki se izvedejo zaradi izločitve neželenih ali nevarnih snovi od ostanka proizvodnje.

(9) Imetnik ostanka proizvodnje dokazuje izpolnjevanje pogoja iz sedmega odstavka tega člena s tehnično dokumentacijo o proizvodnem procesu (tehnološko shemo proizvodnega procesa), iz katere je razvidno, da so običajni industrijski postopki iz prejšnjega odstavka sestavni del tega proizvodnega procesa.

- (10) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke četrtega odstavka tega člena izpolnjen, če:
1. je iz tehničnih značilnosti proizvodnega procesa razvidno, da je ostanek proizvodnje proizveden za nadaljnjo uporabo kot sestavni del tega proizvodnega procesa in je tudi dejansko poslan v to nadaljnjo uporabo, ali
 2. se ostanek proizvodnje uporabi v okviru glavne dejavnosti njegovega proizvajalca.

(11) Šteje se, da je pogoj iz 4. točke četrtega odstavka tega člena izpolnjen, če uporaba tega ostanka proizvodnje ni prepovedana ter so izpolnjene zahteve in predpisani pogoji za dajanje proizvoda na trg iz:

1. predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in predpisov, ki urejajo tehnične zahteve za proizvode in gradbene proizvode, če zahteve iz teh predpisov za ta ostanek proizvodnje veljajo,
2. predpisov, ki urejajo varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, ter
3. Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2015/830 z dne 28. maja 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L št. 132 z dne 29. 5. 2015, str. 8), če zahteve iz nje veljajo za ta ostanek proizvodnje.

(12) Imetnik ostanka proizvodnje mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz četrtega odstavka tega člena, če ministrstvo ali inšpektor to zahteva.

8. člen (prenehanje statusa odpadka)

(1) Odpadki prenehajo biti odpadki šele po izvedeni predelavi v proizvode, materiale ali snovi za prvotni ali drug namen ali v energijo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko določeni odpadki, ki so vključeni v enega od postopkov predelave, vključno z recikliranjem, prenehajo biti odpadki, če so v tem postopku predelave in ob njihovi predaji drugemu imetniku izpolnjena merila za prenehanje statusa odpadka, določena za tovrstne materiale s posebnim predpisom.

(3) V skladu s četrtem odstavkom 6. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo o posebnem predpisu iz prejšnjega odstavka nemudoma uradno obvesti Komisijo v skladu s predpisom, ki ureja postopke notificiranja na področju standardov, tehničnih predpisov in postopkov za ugotavljanje skladnosti, kadar ta predpis to določa.

(4) Če gre pri odpadkih iz drugega odstavka tega člena za odpadke, za katere so s predpisi, ki urejajo odpadno embalažo, izrabljena vozila, odpadno električno in elektronsko opremo ter odpadne baterije in akumulatorje, določeni okoljski cilji recikliranja in predelave, se količina teh materialov, ki so prenehali biti odpadki, prišteva h količini recikliranih in predelanih odpadkov.

II. SPLOŠNE ZAHTEVE

9. člen **(hierarhija ravnanja z odpadki)**

(1) Pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi se kot prednostni vrstni red upošteva naslednja hierarhija ravnanja:

1. preprečevanje odpadkov,
2. priprava za ponovno uporabo,
3. recikliranje,
4. drugi postopki predelave (npr. energetska predelava) in
5. odstranjevanje.

(2) Odstopanje od prednostnega vrstnega reda iz prejšnjega odstavka je ob upoštevanju celotnega življenjskega kroga snovi in materialov ter zmanjšanja obremenitve okolja mogoče le za posamezne tokove odpadkov, za katere je tako določeno s posebnimi predpisi.

10. člen **(varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja)**

(1) Z odpadki je treba ravnati tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in se ne škodi okolju, ter da ravnanje zlasti:

1. ne predstavlja tveganja za vode, zrak, tla, rastline in živali,
2. ne povzroča čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami,
3. ne povzroča škodljivih vplivov na območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, ali predpisi, ki urejajo varovanje virov pitne vode, in
4. ne povzroča škodljivih vplivov na krajino ali območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine.

(2) Načrtovanje, proizvodnja, distribucija, potrošnja in uporaba proizvodov morajo biti taki, da pripomorejo k preprečevanju nastajanja odpadkov ter povečanju možnosti za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov, ki nastanejo iz teh proizvodov.

III. PROGRAMI NA PODROČJU RAVNANJA Z ODPADKI

1. Program ravnanja z odpadki

11. člen **(program ravnanja z odpadki)**

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program ravnanja z odpadki, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) V programu ravnanja z odpadki se na podlagi analize obstoječega stanja na področju ravnanja z odpadki določijo ukrepi, potrebni za izboljšave glede okoljsko primerne priprave za ponovno uporabo, recikliranja, predelave in odstranjevanja odpadkov, za območje celotne RS.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa ravnanja z odpadki sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo, zlasti glede vzpostavljanja mreže naprav za odstranjevanje in predelavo odpadkov.

(4) Ministrstvo oceni program ravnanja z odpadki vsaj vsakih šest let in ga na podlagi te ocene po potrebi spremeni. Spremenjeni program se sprejme na način iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo o sprejetju ter spremembah programa ravnanja z odpadki poroča Komisiji v skladu s prvim odstavkom 33. člena Direktive 2008/98/ES na način, določen v prilogah I in II Izvedbenega sklepa Komisije z dne 6. decembra 2013 o določitvi oblike za sporočanje informacij o sprejetju in bistvenih revizijah načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov (UL L št. 329 z dne 10. 12. 2013, str. 44; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2013/727/EU).

(6) Ministrstvo lahko kot operativne programe varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, pripravi posebne programe ravnanja s posameznimi vrstami ali tokovi odpadkov, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega člena ter 12., 13. in 14. člena te uredbe.

12. člen

(priprava in vsebina programa ravnanja z odpadki)

(1) Priprava programa ravnanja z odpadki mora temeljiti na zahtevah iz prvega odstavka 1. člena, 9. člena ter prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) S programom ravnanja z odpadki je treba zagotoviti ukrepe za:

1. spodbujanje priprave za ponovno uporabo, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za javna naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov, in
2. spodbujanje visokokakovostnega recikliranja in sistemov ločenega zbiranja, primernih za doseganje potrebnih standardov kakovosti recikliranja, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo.

(3) Program ravnanja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o vrsti, količini in izvoru odpadkov, ki nastajajo na območju Republike Slovenije, ter odpadkov, ki bodo verjetno poslani iz ali v RS, ter oceno glede razvoja tokov odpadkov v prihodnosti,
2. podatke o obstoječih sistemih za zbiranje in glavnih napravah za odstranjevanje in predelavo odpadkov, vključno s sistemi zbiranja in napravami za obdelavo odpadkov iz predpisov, ki urejajo odpadna olja, nevarne odpadke ali posamezne tokove odpadkov,
3. opis območij, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja, in ukrepov za njihovo sanacijo,
4. oceno potreb po novih sistemih zbiranja, zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov, dodatni mreži ali dopolnitvi obstoječe mreže naprav za obdelavo odpadkov glede na zahteve iz 14. člena te uredbe in s tem povezanih potrebnih naložb,
5. podatke o merilih za določanje mogočih lokacij za predvidene naprave za odstranjevanje odpadkov ali večje naprave za predelavo odpadkov in o njihovi predvideni zmogljivosti,
6. opis nadaljnje strategije urejanja področja ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in postopki, in strategij urejanja ravnanja s tistimi odpadki, ki jih je zaradi zahtevnosti treba posebej obravnavati,
7. opis organiziranosti ravnanja z odpadki, vključno z opisom delitve nalog glede na pristojnosti ter obveznosti pravnih oseb javnega in zasebnega prava,
8. oceno uporabnosti in primernosti ekonomskih in drugih instrumentov za urejanje ravnanja z odpadki ob upoštevanju nemotenega delovanja notranjega trga in
9. opis načrtovanih dejavnosti za ozaveščanje in obveščanje širše javnosti ali posameznih skupin potrošnikov.

(4) Sestavni del programa ravnanja z odpadki morata biti tudi načrt ravnanja z odpadno embalažo in strategija za izvajanje zmanjšanja količine na odlagališčih odloženih biorazgradljivih odpadkov.

(5) V programu ravnanja z odpadki morajo biti načrtovani ukrepi ovrednoteni z vidika njihovega prispevka k doseganju ciljev in izpolnjevanju zahtev iz te uredbe.

13. člen **(cilji pri ponovni uporabi, recikliranju in predelavi)**

(1) Opredelitev ukrepov v zvezi z nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi v programu ravnanja z odpadki mora izhajati iz naslednjih ciljev:

1. da se do leta 2020 priprava za ponovno uporabo in recikliranje odpadnih materialov, kot so najmanj papir, kovine, plastika in steklo iz gospodinjstev ter po možnosti iz drugih virov, če so ti tokovi odpadkov podobni odpadkom iz gospodinjstev, povečata na najmanj 50 odstotkov skupne mase in
2. da se do leta 2020 priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialna predelava, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, razen naravno prisotnega materiala, navedenega pod številko odpadka 17 05 04 s seznama odpadkov, povečajo na najmanj 70 odstotkov skupne mase.

(2) Izračun glede doseganja ciljev iz prejšnjega odstavka ministrstvo opravi v skladu s Sklepom Komisije z dne 18. novembra 2011 o pravilih in metodah izračuna za preverjanje izpolnjevanja ciljev iz člena 11(2) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 310 z dne 25. 11. 2011, str. 11; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2011/753/EU).

(3) Za preverjanje izpolnjevanja cilja iz 1. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo upošteva možnost iz točke (d) prvega odstavka 3. člena Sklepa 2011/753/EU.

(4) Za izračun glede izpolnjevanja cilja iz 2. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo upošteva 1. in 2. točko posebnih zahtev za poročila držav članic o izvajanju iz priloge III Sklepa 2011/753/EU.

(5) Ministrstvo enkrat letno pošlje Komisiji podatke in metapodatke o stanju glede priprave za ponovno uporabo, recikliranja in snovne predelave tokov odpadkov iz prvega odstavka tega člena v skladu s četrtnim odstavkom 5. člena Sklepa 2011/753/EU. V tem poročilu ministrstvo navede zahtevane podatke za leta obdobja poročanja iz oddelka 5 priloge I Uredbe (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2002 o statistiki odpadkov (UL L št. 332 z dne 9. 12. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 849/2010 z dne 27. septembra 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki odpadkov (UL L št. 253 z dne 28. 9. 2010, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2150/2002/ES).

14. člen **(mreža naprav za odstranjevanje in predelavo odpadkov)**

(1) V programu ravnanja z odpadki je treba pri oblikovanju nadaljnje strategije urejanja ravnanja z odpadki določiti ukrepe za vzpostavitev mreže ustreznih in med seboj povezanih naprav za:

1. odstranjevanje odpadkov in

2. predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz gospodinjstev in pri drugih povzročiteljih.

(2) Mreža naprav za obdelavo odpadkov iz prejšnjega odstavka mora omogočati odstranjevanje odpadkov in predelavo mešanih komunalnih odpadkov, ki nastajajo na območju RS, v eni od najbližjih primernih naprav, z ustreznimi metodami in tehnologijami, tako da se zagotovi čim višja stopnja varstva okolja in varovanja človekovega zdravja.

(3) Pri načrtovanju mreže naprav za obdelavo odpadkov iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo geografske okoliščine in potrebe po napravah, specializiranih za obdelavo nekaterih vrst odpadkov, pri vzpostavitvi celotnega sklopa naprav za dokončno predelavo odpadkov pa tudi možnosti sodelovanja z drugimi državami članicami EU.

2. Program preprečevanja odpadkov

15. člen (program preprečevanja odpadkov)

(1) Vlada kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program preprečevanja odpadkov, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) Ministrstvo pripravi program iz prejšnjega odstavka kot samostojen program ali kot poseben del programa ravnanja z odpadki iz 11. člena te uredbe. Če je program preprečevanja odpadkov vključen v program ravnanja z odpadki, se ukrepi za preprečevanje odpadkov posebej opredelijo.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa preprečevanja odpadkov sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo.

(4) Ministrstvo oceni program preprečevanja odpadkov vsaj vsakih šest let in ga po potrebi spremeni. Spremenjeni program se sprejme na način iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo o sprejetju ter spremembah in dopolnitvah programa preprečevanja odpadkov poroča Komisiji v skladu s prvim odstavkom 33. člena Direktive 2008/98/ES na način, določen v prilogah I in II Sklepa 2013/727/EU.

16. člen (priprava in vsebina programa preprečevanja odpadkov)

(1) Priprava programa preprečevanja odpadkov mora temeljiti na zahtevah iz prvega odstavka 1. člena in 9. člena te uredbe.

(2) Priprava programa preprečevanja odpadkov mora izhajati iz načela, da je treba prekiniti povezanost gospodarske rasti in vplivov na okolje.

(3) V programu preprečevanja odpadkov se:

1. določijo cilji preprečevanja odpadkov,
2. opišejo in ocenijo obstoječi ukrepi preprečevanja odpadkov z vidika doseganja ciljev iz prejšnje točke,
3. določijo in ocenijo potrebni dodatni ukrepi za doseganje ciljev iz 1. točke tega odstavka, tako da se glede na primernost izberejo ukrepi iz priloge 4, ki je sestavni del te uredbe, ali določijo drugi ukrepi, primerni za doseganje teh ciljev,

4. določijo ukrepi za spodbujanje ponovne uporabe proizvodov, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za javna naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov, in
5. določijo kvalitativna in kvantitativna referenčna merila, pa tudi cilji in kazalniki spremljanja izvajanja ukrepov in ocenjevanja napredka pri preprečevanju odpadkov.

IV. PRAVILA RAVNANJA Z ODPADKI

17. člen (prepoved)

(1) Odpadke je prepovedano puščati v okolju, jih odmetavati ali z njimi nenadzorovano ravnati.

(2) Z odpadki je treba ravnati tako, da se omogoča nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

18. člen (ločeno zbiranje)

(1) Odpadke iz papirja, kovine, plastike in stekla je treba zbirati ločeno.

(2) Ločeno je treba zbirati tudi odpadke, za katere je vzpostavljen sistem ločenega zbiranja v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posameznim tokom ali vrsto odpadkov.

(3) Poleg odpadkov iz prvega in drugega odstavka tega člena je treba ločeno zbirati tudi druge odpadke in jih ne mešati z drugimi odpadki ali drugimi materiali z drugačnimi lastnostmi, kot jih imajo ti odpadki, če to zahteva ravnanje v skladu s prvim ali tretjim odstavkom 22. člena te uredbe ali poenostavitev ali izboljšanje predelave in je to tehnično ter okoljsko izvedljivo in gospodarno.

19. člen (skladiščenje odpadkov)

(1) Pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju in skladiščenju odpadkov morajo biti izpolnjene zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo odpadke skladiščiti ločeno glede na njihove lastnosti ter tako da:

1. ni čezmernega obremenjevanja voda, zraka in tal,
2. ne pride do mešanja odpadkov iz prvega odstavka 21. člena te uredbe in
3. so odpadki primerni za obdelavo.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju in skladiščenju odpadkov izvajati ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi:

1. emisij snovi in vonjav,
2. raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
3. razsutja ali razlitja odpadkov,
4. hrupa, zlasti zaradi prevažanja odpadkov do skladiščnega prostora in znotraj njega,
5. ptic, glodavcev in mrčesa ter

6. požarov zaradi samovžiga.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo odpadke skladiščiti tako, da niso neposredno izpostavljeni padavinam, če bi to lahko vplivalo na njihove lastnosti, pomembne za nadaljnjo obdelavo.

(5) Odpadke je dovoljeno začasno ali predhodno skladiščiti največ 12 mesecev od njihovega nastanka ali prevzema, pri čemer njihova količina ne sme presegati količine odpadkov, ki nastanejo zaradi delovanja ali dejavnosti povzročitelja odpadkov v 12 mesecih ali jih zbiralec lahko hkrati predhodno skladišči v zbirnem centru glede na njegovo zmogljivost.

(6) Odpadke je dovoljeno skladiščiti pred predelavo največ tri leta, pred odstranjevanjem pa največ 12 mesecev, pri čemer količina skladiščenih odpadkov ne sme presegati količine odpadkov, ki je enaka letni zmogljivosti naprave za obdelavo teh odpadkov.

(7) Predhodno skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v petem odstavku tega člena, in skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v prejšnjem odstavku, se štejeta za odlaganje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(8) Določbe tega člena, ki se nanašajo na začasno skladiščenje odpadkov, se ne uporabljajo za komunalne odpadke iz gospodinjestev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

20. člen **(shranjevanje in označevanje odpadkov)**

(1) Odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, zbiranju, prevažanju in skladiščenju opremljeni s podatki o nazivu in številki odpadka, nevarni odpadki pa tudi z napisom »nevarni odpadek«.

(2) Nevarni odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, zbiranju, prevažanju in skladiščenju shranjeni v posodah, rezervoarjih, zabojnikih ali drugi embalaži tako, da ne ogrožajo okolja in človekovega zdravja. Embalaža, v kateri so shranjeni nevarni odpadki, mora biti izdelana iz materiala, odpornega proti učinkovanju shranjenih odpadkov.

(3) Med prevozom odpadkov, ki so nevarno blago po predpisih, ki urejajo prevoz nevarnega blaga, morajo biti ti odpadki označeni tudi v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za:

1. mešane komunalne odpadke iz gospodinjestev in
2. nevarne frakcije komunalnih odpadkov iz gospodinjestev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

21. člen **(prepoved mešanja nevarnih odpadkov)**

(1) Nevarne odpadke je prepovedano mešati z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi.

(2) Nevarne odpadke, ki so pomešani med seboj ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, je treba zaradi izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe med seboj ločiti, kadar je to tehnično izvedljivo in gospodarno.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe dovoli mešanje nevarnih odpadkov z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, če:

1. so izpolnjene zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na človekovo zdravje in okolje pa se ne povečajo ter
2. se za postopek mešanja uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev.

22. člen **(predelava odpadkov)**

(1) Odpadke je treba predelati. Predelava odpadkov mora biti izvedena v skladu z zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Priprava za ponovno uporabo ima prednost pred recikliranjem in drugimi postopki predelave. Recikliranje ima prednost pred drugimi postopki predelave, razen pred pripravo za ponovno uporabo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se odpadki lahko odstranijo in ne predelajo, če:

1. stanje tehnike njihove predelave ne omogoča,
2. ni možnosti za nadaljnjo uporabo odpadkov ali njihovih sestavin,
3. predelava bolj obremenjuje okolje ali človekovo zdravje kot njihovo odstranjevanje glede na:
 - a) emisije snovi in energije v zrak, vode ali tla,
 - b) porabo naravnih virov,
 - c) energijo, ki jo je treba uporabiti ali jo je mogoče pridobiti, ali
 - č) vsebnost nevarnih snovi v ostankih odpadkov po njihovi obdelavi, ali
4. so stroški predelave nesorazmerno višji od stroškov njihovega odstranjevanja.

(4) Določba 4. točke prejšnjega odstavka se ne uporablja v primeru odstranjevanja z odlaganjem v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

23. člen **(odstranjevanje odpadkov)**

(1) Odpadke, ki niso predelani v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena, je treba odstraniti, pri čemer imajo drugi postopki odstranjevanja prednost pred odlaganjem.

(2) Odstranjevanje mora biti izvedeno v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

24. člen **(obveznost zagotavljanja obdelave odpadkov)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora zagotoviti njihovo obdelavo, tako da jih:

1. obdela sam,
2. odda zbiralcu ali
3. odda izvajalcu obdelave.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali zbiralec nenevarne odpadke proda trgovcu, če ta zanj zagotovi njihovo obdelavo tako, da jih proda izvajalcu obdelave. V primeru iz prejšnjega stavka se šteje, da je obveznost izvirnega povzročitelja odpadkov ali zbiralca glede zagotovitve obdelave odpadkov izpolnjena, ko je obdelava izvedena v celoti.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi njihovo obdelavo tudi tako, da jih pošlje v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena pa mora izvirni povzročitelj odpadke obvezno oddati ali prepustiti zbiralcu, če je tako določeno s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov.

(5) Dokazilo o tem, da je izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovil njihovo obdelavo, je:

1. veljavni evidenčni list ali
2. listina iz Uredbe 1013/2006/ES za odpadke, poslana v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo.

(6) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti dokazilo iz prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki.

(7) Določbe petega in šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primerih, ko izvirni povzročitelj odpadke prepusti v skladu s četrnim odstavkom tega člena.

25. člen **(evidenčni list)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora za vsako pošiljko odpadkov zagotoviti evidenčni list.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi en evidenčni list za več pošiljk odpadkov, ki jih v istem dnevu odda isti osebi.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi skupni evidenčni list za več enakih ali različnih pošiljk nenevarnih odpadkov, ki jih v obdobju 30 zaporednih dni oddaja isti osebi in gre za istega prevoznika.

(4) Evidenčni list vsebuje podatke o:

1. pošiljatelju odpadkov, ki je izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec ali izvajalec obdelave,
2. kraju oddaje pošiljke odpadkov,
3. prevozniku in načinu prevoza,
4. prevzemniku odpadkov, ki je:

- a) zbiralec, če odpadke prevzema zbiralec, ali
 - b) izvajalec obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec,
5. kraju prevzema pošiljke odpadkov,
 6. datumu oddaje pošiljke odpadkov, pri čemer je datum oddaje v primeru skupnega evidenčnega lista datum oddaje prve pošiljke odpadkov,
 7. datumu prevzema ali zavrnitve pošiljke odpadkov, pri čemer je datum prevzema v primeru skupnega evidenčnega lista datum prevzema zadnje pošiljke odpadkov,
 8. številki odpadka ali številkah odpadkov v primeru evidenčnega lista iz drugega odstavka tega člena ali skupnega evidenčnega lista iz tretjega odstavka tega člena,
 9. količini odpadkov ali količinah odpadkov, ločeno po številkah odpadkov, v primeru evidenčnega lista iz drugega odstavka tega člena ali skupnega evidenčnega lista iz tretjega odstavka tega člena,
 10. postopku obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec, in
 11. osebi, ki zagotavlja izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov, če gre za pošiljko odpadkov, za katere so za proizvajalce izdelkov s posebnim predpisom določena pravila ravnanja z odpadki, ki izvirajo iz teh izdelkov.

(5) Kraj oddaje in kraj prevzema pošiljke odpadkov iz prejšnjega odstavka se opredelita z naslovom pošiljatelja oziroma prevzemnika odpadkov (ulica, hišna številka, naselje in pošta) ali šifro in imenom katastrske občine ter parcelno številko, kadar kraja oddaje ali prevzema pošiljke odpadkov ni mogoče opredeliti z naslovom.

(6) Pošiljka nevarnih odpadkov mora biti med prevozom opremljena s kopijo evidenčnega lista, lahko v elektronski obliki.

(7) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora pred začetkom prevoza nevarne odpadke opremiti s kopijo izpolnjenega evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki. Če pošiljatelj odpadkov, ki je njihov izvirni povzročitelj, ni registriran uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe, mora to kopijo zagotoviti prevzemnik odpadkov, ki ga je ta pošiljatelj pooblastil v skladu s četrtem odstavkom 26. člena te uredbe.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirne povzročitelje komunalnih odpadkov, ki te odpadke prepuščajo zbiralcu.

26. člen

(izpolnjevanje in potrjevanje evidenčnega lista)

(1) Evidenčni list se izpolni z uporabo informacijskega sistema o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(2) Evidenčni list je veljaven, ko ga s svojim elektronskim podpisom potrdita pošiljatelj odpadkov in prevzemnik odpadkov iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Pošiljatelj odpadkov potrdi evidenčni list ob oddaji pošiljke odpadkov, skupni evidenčni list iz tretjega odstavka prejšnjega člena pa ob oddaji zadnje pošiljke odpadkov. Prevzemnik odpadkov potrdi evidenčni list najpozneje petnajsti dan po prevzemu pošiljke odpadkov, skupni evidenčni list pa najpozneje petnajsti dan po prevzemu zadnje pošiljke odpadkov. Prevzemnik odpadkov lahko z enim elektronskim podpisom hkrati potrdi več evidenčnih listov.

(4) Pošiljatelj odpadkov, ki je njihov izvirni povzročitelj, in ni registriran uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe, mora pisno pooblastiti

prevzemnika odpadkov, da v celoti izpolni evidenčni list in ga potrdi tudi v njegovem imenu, in sicer na način, določen za pošiljatelja odpadkov v prejšnjem odstavku.

(5) Prevzemnik odpadkov iz prejšnjega odstavka mora pošiljatelju odpadkov iz prejšnjega odstavka v 30 dneh posredovati kopijo veljavnega evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki.

V. OBVEZNOSTI POVZROČITELJA ODPADKOV

27. člen **(načrt gospodarjenja z odpadki)**

(1) Povzročitelj odpadkov mora imeti načrt gospodarjenja z odpadki, v skladu s katerim izvaja ukrepe preprečevanja in zmanjševanja nastajanja odpadkov ter ravna z odpadki.

(2) Pri pripravi načrta gospodarjenja z odpadki mora povzročitelj odpadkov iz prejšnjega odstavka upoštevati zahteve iz te uredbe.

(3) Načrt gospodarjenja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o količinah odpadkov po številkah odpadkov in predvidenih trendih njihovega nastajanja,
2. opis obstoječih in predvidenih tehničnih, organizacijskih in drugih ukrepov za preprečevanje odpadkov z vidika zahtev iz 9. člena te uredbe,
3. opis obstoječih in predvidenih načinov ravnanja z odpadki s podatki o:
 - a) začasnem skladiščenju odpadkov,
 - b) ločenem zbiranju v skladu z 18. členom te uredbe,
 - c) oddaji ali prepuščanju odpadkov v skladu s 24. členom te uredbe,
 - č) obdelavi, ki jo izvaja ali namerava izvajati sam, in
 - d) lastni obstoječi ali načrtovani napravi za obdelavo odpadkov,
4. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri začasnem skladiščenju odpadkov in pri njihovi obdelavi, če jo izvaja sam, v skladu z 19. in 43. členom te uredbe ter z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena in 18. člena te uredbe, in
5. preglednico predvidenih ukrepov iz 2. in 4. točke tega odstavka z navedbo rokov izvedbe.

(4) Povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, lahko izdelava skupni načrt gospodarjenja z odpadki. Če na posameznem kraju v posameznem koledarskem letu nastane 150 ton odpadkov ali več ali 200 kilogramov nevarnih odpadkov ali več, mora biti vsebina načrta iz prejšnjega odstavka za ta kraj poseben del načrta gospodarjenja z odpadki.

(5) Povzročitelj odpadkov mora načrt gospodarjenja z odpadki ustrezno spremeniti ob vsakokratni odločitvi o spremembi ravnanja z odpadki.

(6) Povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti kopijo načrta gospodarjenja z odpadki.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za povzročitelja odpadkov, ki je:

1. posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali

2. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastane skupaj manj kot 150 ton odpadkov ali skupaj manj kot 200 kilogramov nevarnih odpadkov.

28. člen **(evidenca o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. nastalih odpadkov in virih njihovega nastajanja,
2. začasno skladiščenih odpadkov,
3. odpadkov, ki jih obdeluje sam,
4. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in
5. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi ločeno za vsak kraj nastajanja odpadkov posebej.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov mora evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirnega povzročitelja odpadkov, ki je:

1. posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali
2. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti ne nastanejo nevarni odpadki ali nastane manj kot deset ton odpadkov ali v posameznem koledarskem letu zaposluje manj kot deset oseb, ne glede na vrsto zaposlitve.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za odpadke, ki jih v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov, izvirni povzročitelj obvezno prepušča zbiralcu.

29. člen **(poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto.

(2) Izvirni povzročitelj odpadkov za predložitev poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe. Če ni registriran kot uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe, poročilo predloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva in organa, pristojnega za statistiko.

(3) Poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvirnega povzročitelja odpadkov,
2. kraju nastanka odpadkov na statistično regijo natančno in
3. količinah po številkah odpadkov:
 - a) začasno skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) nastalih odpadkov,
 - c) začasno skladiščenih odpadkov na koncu poročevalskega obdobja,
 - č) odpadkov, ki jih je obdelal sam,
 - d) odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in
 - e) odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora podatke iz prejšnjega odstavka v poročilu o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi navesti ločeno po statističnih regijah.

(5) Ministrstvo od izvirnega povzročitelja odpadkov zahteva dopolnitev poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, če ugotovi, da ni izdelano v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če izvirni povzročitelj odpadkov ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirnega povzročitelja odpadkov, ki je:

1. posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali
2. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem je v preteklem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastalo manj kot deset ton odpadkov ali manj kot pet kilogramov nevarnih odpadkov ali je v preteklem koledarskem letu zaposloval manj kot deset oseb, ne glede na vrsto zaposlitve.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za odpadke, ki jih v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov, izvirni povzročitelj obvezno prepušča zbiralcu.

VI. OBVEZNOSTI ZBIRALCA

30. člen (vpis v evidenco zbiralcev odpadkov)

(1) Zbiralec lahko zbira odpadke, če ima potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in odvoza odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj je upravljavec enega ali več zbirnih centrov,
3. vlagatelj razpolaga s sredstvi in opremo za prevzem odpadkov in njihov prevoz,

4. zbirni center izpolnjuje zahteve, določene s to uredbo, predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ter predpisi, ki urejajo zbiranje posamezne vrste odpadkov, če gre za zbiranje takih odpadkov,
5. vlagatelj zbira odpadke v skladu z zahtevami iz te uredbe in predpisov, ki urejajo zbiranje posamezne vrste odpadkov, če gre za zbiranje takih odpadkov,
6. zbiranje ne ogroža človekovega zdravja ali povzroča škodljivih vplivov na okolje iz prvega odstavka 10. člena te uredbe in
7. vlagatelj v zadnjih dveh letih od dneva vložitve zahteve ni bil izbrisan iz evidence zbiralcev odpadkov na podlagi 3., 5. ali 6. točke četrtega odstavka 34. člena te uredbe.

(3) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena lahko zbiralec, ki je izvajalec obvezne gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov, zbira te odpadke, ko je z aktom občine ali vlade določen za izvajalca obvezne občinske oziroma državne gospodarske javne službe zbiranja teh odpadkov.

(4) Izvajalec gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka mora v 30 dneh od začetka zbiranja odpadkov iz prejšnjega odstavka o tem obvestiti ministrstvo in mu predložiti akt iz prejšnjega odstavka. Na podlagi tega obvestila ga ministrstvo po uradni dolžnosti vpiše v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka tega člena in mu izda potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov.

31. člen **(vloga za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov)**

(1) Vloga za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov oziroma firma in sedež, dejavnost in matična številka vlagatelja,
2. številke odpadkov, ki jih namerava vlagatelj zbirati, in
3. skupna količina odpadkov in skupna količina nevarnih odpadkov, ki jih namerava vlagatelj zbirati.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti priloženi:

1. načrt zbiranja odpadkov, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 3., 4., 5. in 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena, ter
2. dokazilo o tem, da je vlagatelj upravljavec zbirnega centra, in dokazilo o posesti zbirnega centra, če ni njegov lastnik.

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

32. člen **(načrt zbiranja odpadkov)**

(1) Načrt zbiranja odpadkov iz drugega odstavka prejšnjega člena mora biti izdelan v skladu z zahtevami iz te uredbe, vsebovati pa mora:

1. številke odpadkov, ki jih bo vlagatelj zbiral, in njihov izvor,
2. največjo skupno količino odpadkov in največjo skupno količino nevarnih odpadkov, ki jih je mogoče hkrati predhodno skladiščiti v zbirnem centru glede na njegovo zmogljivost,
3. opis načina prevzemanja odpadkov od imetnikov odpadkov,
4. podatke o sredstvih in opremi, s katerimi bo prevzemal odpadke,
5. kraj zbirnega centra z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
6. opis predhodnega skladiščenja odpadkov,

7. opis pričakovanih vplivov na okolje in človekovo zdravje z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe ter ukrepov za izpolnitev zahtev, določenih s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje ali zbiranje posamezne vrste odpadkov,
8. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri predhodnem skladiščenju odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe,
9. opis ukrepov za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic, če gre za zbiranje nevarnih odpadkov,
10. opis oddajanja zbranih odpadkov v nadaljnje ravnanje, iz katerega je razvidno upoštevanje hierarhije ravnanja z odpadki iz 9. člena te uredbe,
11. opis nadzora nad masnim tokom odpadkov, ki se bodo zbirali, in
12. program izobraževanja o lastnostih nevarnih odpadkov in ravnanju z njimi za osebe, ki prevzemajo, predhodno sortirajo in predhodno skladiščijo nevarne odpadke, ali podatke o drugačnem načinu izobraževanja teh oseb, če gre za zbiranje nevarnih odpadkov.

(2) Če vlagatelj razpolaga z več zbirnimi centri, mora načrt zbiranja odpadkov vsebovati podatke iz prejšnjega odstavka za vsak zbirni center posebej.

33. člen **(potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov)**

(1) Ministrstvo v potrdilu o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe določi:

1. številke odpadkov, ki jih zbiralec lahko zbira,
2. skupno količino odpadkov in skupno količino nevarnih odpadkov, ki jih zbiralec lahko hkrati predhodno skladišči v vsakem zbirnem centru glede na njegovo zmogljivost, in
3. kraj oziroma kraje zbirnih centrov, vključno s šifro in imenom katastrske občine ter parcelno številko ali številko stavbe iz registra nepremičnin.

(2) Ministrstvo v evidenco zbiralcev odpadkov iz prejšnjega odstavka vpiše poleg z zakonom določenih podatkov tudi evidenčno številko zbiralca, datum vpisa zbiralca v evidenco in številke odpadkov, ki jih zbiralec zbira.

(3) Ministrstvo vlagatelja ne vpiše v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka tega člena, če:

1. načrt zbiranja odpadkov iz drugega odstavka 31. člena te uredbe ni izdelan v skladu s to uredbo ali je iz njega razvidno, da ne bo zagotovljeno zbiranje odpadkov v skladu z zahtevami iz te uredbe,
2. v zvezi z zbiranjem odpadkov niso zagotovljeni ukrepi za izpolnitev zahtev, določenih s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ali zbiranje posamezne vrste odpadkov, ali
3. je iz druge dokumentacije, priložene vlogi, ali iz uradnih evidenc razvidno, da vlagatelj ne izpolnjuje predpisanih pogojev.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primeru iz četrtega odstavka 30. člena te uredbe.

34. člen **(sprememba potrdila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov in izbris iz evidence)**

(1) Zbiralec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Zbiralec mora na način iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi nameravano spremembo glede vrste odpadkov, ki jih zbira, skupne količine odpadkov ali skupne količine nevarnih odpadkov, ki jih predhodno skladišči, ali glede kraja ali zmogljivosti zbirnega centra. Del prijave iz prejšnjega stavka mora biti spremenjen in dopolnjen načrt zbiranja odpadkov.

(3) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov v 30 dneh od prejema popolne vloge iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

- (4) Ministrstvo izbriše zbiralca iz evidence zbiralcev odpadkov, če:
1. zbiralec preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju zbiranja odpadkov ali ne izpolnjuje več pogoja iz 1. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe,
 2. ne izpolnjuje več pogojev iz 2., 3., 4. ali 5. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe,
 3. ne zagotavlja oddaje odpadkov v obdelavo,
 4. je iz zadnjih treh poročil iz 37. člena te uredbe razvidno, da v zadnjih treh letih ni zbral odpadkov,
 5. zbira odpadke v nasprotju z izdanim potrdilom o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe ali
 6. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(5) V primerih iz 2., 3., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence zbiralcev odpadkov opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

(6) Izvajalec gospodarske javne službe iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe mora v 60 dneh po prenehanju izvajanja te gospodarske javne službe o tem obvestiti ministrstvo, ki ga po uradni dolžnosti izbriše iz evidence zbiralcev odpadkov.

35. člen (zbiranje odpadkov)

Zbiralec mora zbirati odpadke v skladu z načrtom zbiranja odpadkov, na podlagi katerega mu je bilo izdano potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe oziroma izdana odločba o spremembi potrdila iz tretjega odstavka prejšnjega člena te uredbe.

36. člen (evidenca o zbiranju odpadkov)

(1) Zbiralec mora voditi evidenco o zbiranju odpadkov, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. zbranih odpadkov in imetnikih odpadkov, od katerih jih prevzema, ločeno po odpadkih, ki so bili zbiralcu oddani, in odpadkih, ki so bili zbiralcu prepuščeni,
2. predhodno skladiščenih odpadkov, ločeno po kraju predhodnega skladiščenja, če razpolaga z več zbirnimi centri,
3. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in o osebah, ki jim odda te odpadke, ter
4. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o zbiranju odpadkov vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje zbiranja odpadkov in ravnanja z njimi.

(3) Zbiralec mora evidenco o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

37. člen (poročilo o zbiranju odpadkov)

(1) Zbiralec mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o zbiranju odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Zbiralec za predložitev poročila o zbiranju odpadkov uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

- (3) Poročilo o zbiranju odpadkov mora vsebovati naslednje podatke:
1. ime in naslov oziroma firma in sedež, dejavnost in matična številka zbiralca,
 2. kraj predhodnega skladiščenja odpadkov na statistično regijo natančno in
 3. količine po številkah odpadkov:
 - a) predhodno skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) zbranih odpadkov, prevzetih od izvernih povzročiteljev odpadkov v RS, ločeno za odpadke, ki so bili zbiralcu prepuščeni, in za odpadke, ki so mu bili oddani, ter, če je zbiralec izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe, tudi ločeno za odpadke iz gospodinjstev in iz dejavnosti ter po občini izvora prepuščenih odpadkov,
 - c) zbranih odpadkov, prevzetih od drugih zbiralcev in izvajalcev obdelave v RS, ločeno po teh imetnikih odpadkov,
 - č) predhodno skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja,
 - d) odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim zbiralcem ali izvajalcem obdelave v RS, ločeno po prevzemnikih, ter
 - e) odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(4) Zbiralec, ki zbrane odpadke predhodno skladišči na različnih krajih, mora podatke iz prejšnjega odstavka v poročilu o zbiranju odpadkov navesti ločeno po statističnih regijah.

(5) Ministrstvo od zbiralca zahteva dopolnitev poročila o zbiranju odpadkov, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z drugim, tretjim ali četrtim odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če zbiralec ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o zbiranju odpadkov ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VII. OBVEZNOSTI IZVAJALCA OBDELAVE

38. člen (okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Izvajalec obdelave lahko obdeluje odpadke, če ima okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj je upravljavec naprave za obdelavo odpadkov ali jo bo gradil, če je ta za obdelavo potrebna,
3. v zvezi z obratovanjem naprave za obdelavo odpadkov so zagotovljeni ukrepi za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezen postopek obdelave odpadkov,
4. predvidena obdelava ne ogroža človekovega zdravja ali povzroča škodljivih vplivov na okolje iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,
5. energetska predelava poteka v napravi za obdelavo odpadkov z visoko stopnjo energetske učinkovitosti, če se vloga nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energetsko predelavo, in
6. vlagatelju v zadnjih dveh letih pred dnevom vložitve zahteve ni bilo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, odvzeto okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov.

(3) Vlagatelj, ki bo odpadke, ki jih bo obdeloval, sam prevzemal pri njihovih imetnikih, mora za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoj iz 3. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena vlagatelju za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni treba izpolnjevati pogoja iz 1. točke drugega odstavka tega člena, če zahteva okoljevarstveno dovoljenje za:

1. predelavo samo lastnih nenevarnih odpadkov ali
2. pripravo odpadkov za ponovno uporabo.

(5) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo, za katero ni potrebna naprava za obdelavo odpadkov, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(6) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo, za katero je naprava za obdelavo odpadkov potrebna, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem, ki ga za začetek obratovanja naprave določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

39. člen **(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov oziroma firma in sedež, dejavnost in matična številka vlagatelja,
2. številke odpadkov in količine odpadkov, ki se bodo obdelovali,
3. postopek in metoda obdelave,
4. kraj obdelave z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin in
5. o napravi za obdelavo odpadkov, če je ta za obdelavo potrebna, vključno z njeno zmogljivostjo.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka tega člena morajo biti priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 3., 4. in 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena ter 3. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe, če gre za primer iz tretjega odstavka prejšnjega člena,

2. dokazilo o tem, da je vlagatelj upravljavec naprave za obdelavo odpadkov, oziroma dokazilo o posesti naprave za obdelavo odpadkov, če ni njen lastnik, kadar je naprava za obdelavo potrebna, in
3. dokazila, določena s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje.

(3) Če bo vlagatelj napravo za obdelavo odpadkov šele gradil, morajo biti vlogi iz prvega odstavka tega člena priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 3., 4. in 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena ter 3. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe, če gre za primer iz tretjega odstavka prejšnjega člena, in
2. idejna zasnova iz projektne dokumentacije v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov.

(4) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

40. člen **(načrt ravnanja z odpadki)**

(1) Načrt ravnanja z odpadki iz prejšnjega člena mora biti izdelan v skladu z zahtevami iz te uredbe, vsebovati pa mora:

1. številke odpadkov, količine in izvor odpadkov, ki jih vlagatelj namerava obdelovati,
2. kraj obdelave z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
3. opis načina prevzemanja odpadkov pri imetnikih odpadkov, vključno s podatki o sredstvih in opremi, s katerimi bo prevzemal odpadke, če gre za primer iz tretjega odstavka 38. člena te uredbe,
4. opis postopkov preverjanja odpadkov pred obdelavo,
5. podatke o postopku in metodi obdelave, vključno z njunim opisom,
6. podatke o vrsti in zmogljivosti naprave za obdelavo odpadkov, če je za obdelavo potrebna, številu obratovalnih ur te naprave na leto in uporabljenih tehnologijah,
7. stopnjo energetske učinkovitosti naprave za obdelavo odpadkov, če se vloga iz prvega odstavka prejšnjega člena nanaša na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za sežig ali sosežig odpadkov z energetsko predelavo,
8. podatke o produktih obdelave, vključno s številkami odpadkov, če gre za odpadke, in možnostih njihove nadaljnje uporabe,
9. številke odpadkov in deleže preostankov odpadkov po obdelavi glede na količine vhodnih odpadkov in opis nadaljnjega ravnanja z njimi,
10. opis načina skladiščenja odpadkov pred obdelavo in po njej,
11. zmogljivost objekta ali objektov za skladiščenje iz prejšnje točke,
12. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri skladiščenju odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe in z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,
13. opis pričakovanih vplivov obdelave odpadkov na okolje in človekovo zdravje z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, zlasti glede emisij snovi v zrak, vode ali tla, emisij vonjav ter emisij hrupa,
14. podatke o pričakovanih emisijah nevarnih snovi v zrak ali vode, če gre za obdelavo nevarnih odpadkov,
15. opis ukrepov za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezni postopek obdelave,
16. opis ukrepov za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,

17. podatke o izvajanju obratovalnega monitoringa, če je ta določen s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring, in morebitnih drugih oblikah nadzora nad obremenjevanjem okolja ter
18. opis ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po prenehanju obdelave.

(2) Če namerava vlagatelj izvajati več različnih postopkov obdelave, mora načrt ravnanja z odpadki vsebovati podatke iz prejšnjega odstavka ločeno za vsak postopek obdelave.

(3) Če namerava vlagatelj izvajati odstranjevanje odpadkov, mora pri pripravi načrta ravnanja z odpadki zagotoviti, da načrtovano ravnanje z odpadki ni v nasprotju s programom ravnanja z odpadki iz 11. člena te uredbe.

41. člen **(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)**

Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe določi, ločeno za vsak postopek obdelave:

1. številke nenevarnih ali nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo, in njihov izvor,
2. skupno količino odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
3. skupno količino nevarnih odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
4. postopek in metodo obdelave, vključno z njunim opisom,
5. kraj obdelave z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
6. skupno količino odpadkov in skupno količino nevarnih odpadkov, ki se lahko hkrati skladiščijo glede na zmogljivost objekta ali objektov za skladiščenje,
7. produkte obdelave, vključno s številkami odpadkov, če gre za odpadke,
8. zahteve v zvezi z ravnanjem s produkti obdelave, če gre za odpadke,
9. številke odpadkov preostankov odpadkov po obdelavi odpadkov,
10. zahteve glede ravnanja s preostanki odpadkov po obdelavi,
11. zahteve glede prevzemanja odpadkov, če gre za primer iz tretjega odstavka 38. člena te uredbe,
12. zahteve glede skladiščenja odpadkov pred obdelavo in po njej,
13. tehnične in druge zahteve za obratovanje naprave za obdelavo odpadkov, zlasti ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, če je za obdelavo odpadkov potrebna naprava,
14. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi obdelave, če za obdelavo odpadkov naprava ni potrebna,
15. ukrepe za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,
16. stopnjo energetske učinkovitosti naprave za obdelavo odpadkov, če se okoljevarstveno dovoljenje nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energetske predelavo,
17. obseg in vsebino obratovalnega monitoringa, če je ta določen s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring, in morebitne druge oblike nadzora nad obremenjevanjem okolja in
18. zahteve v zvezi z ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po prenehanju obdelave, če je to določeno s predpisi, ki urejajo posamezen način obdelave odpadkov.

42. člen **(vpis v evidenco izvajalcev obdelave)**

(1) Ministrstvo izvajalca obdelave, ki mu izda okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 38. člena te uredbe, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco izvajalcev obdelave, ki jo

vodi v okviru evidence oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Ministrstvo vpis iz prejšnjega odstavka opravi v primeru iz petega odstavka 38. člena te uredbe z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja, v primeru iz šestega odstavka 38. člena te uredbe pa po začetku obratovanja naprave za obdelavo odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) V okviru evidence izvajalcev obdelave se ločeno vodijo osebe, ki izvajajo predelavo lastnih odpadkov.

(4) Ministrstvo v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko izvajalca obdelave, datum začetka obdelave odpadkov in datum začetka in konca veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, številke odpadkov, ki jih obdeluje, in njihov izvor ter podatke o postopkih obdelave.

43. člen

(ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje)

Izvajalec obdelave mora izvajati ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi:

1. emisij snovi in vonjav,
2. raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
3. razsutja ali razlitja odpadkov,
4. hrupa, zlasti zaradi prevažanja odpadkov in njihove obdelave,
5. ptic, glodavcev in mrčesa ter
6. požarov zaradi samovžiga.

44. člen

(evidenca o obdelavi odpadkov)

(1) Izvajalec obdelave mora voditi evidenco o obdelavi odpadkov, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. lastnih odpadkov, če jih obdeluje,
2. odpadkov, prevzetih v obdelavo, in njihovih imetnikov v RS,
3. odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav, z navedbo države izvora odpadkov,
4. odpadkov, katerih obdelavo je zavrnil, in njihovih imetnikov,
5. skladiščenih odpadkov,
6. obdelanih odpadkov,
7. produktov obdelave in preostankov odpadkov po obdelavi ter o nadaljnjem ravnanju z njimi,
8. odpadkov, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom,
9. odpadkov, ki jih je neobdelane oddal v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih, in
10. odpadkov, ki jih je neobdelane poslal v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o obdelavi odpadkov vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje obdelave odpadkov, ločeno po postopkih obdelave.

(3) Izvajalec obdelave mora evidenco o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

45. člen **(poročilo o obdelavi odpadkov)**

(1) Izvajalec obdelave mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o obdelavi odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Izvajalec obdelave za predložitev poročila o obdelavi odpadkov uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(3) Poročilo o obdelavi odpadkov mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvajalca obdelave,
2. kraju obdelave odpadkov na statistično regijo natančno in
3. količinah po številkah odpadkov:
 - a) skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) lastnih odpadkov, ki jih je sam obdelal,
 - c) odpadkov, prevzetih v obdelavo od izvirnih povzročiteljev odpadkov v RS,
 - č) odpadkov, prevzetih v obdelavo od zbiralcev in izvajalcev obdelave v RS, ločeno po teh imetnikih odpadkov, ter, če je izvajalec obdelave izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ali odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov iz zakona, ki ureja varstvo okolja, tudi po občini izvora prevzetih odpadkov,
 - d) odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav, z navedbo države izvora odpadkov,
 - e) obdelanih odpadkov, ločeno glede na postopke obdelave,
 - f) odpadkov, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe,
 - g) prevzetih odpadkov, ki jih je neobdelane oddal v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih,
 - h) prevzetih odpadkov, ki jih je neobdelane poslal v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave,
 - i) produktov obdelave, če gre za odpadke, in preostankov odpadkov po obdelavi, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih,
 - j) produktov obdelave, če gre za odpadke, in preostankov odpadkov po obdelavi, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave, ter
 - k) skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja.

(4) Izvajalec obdelave mora v poročilu o obdelavi odpadkov navesti tudi razliko v masi med vhodnimi količinami odpadkov in količinami produktov obdelave zaradi izgub med postopkom obdelave (npr. izhlapevanje ali sušenje).

(5) Izvajalec obdelave, ki odpadke obdeluje na različnih krajih, mora v poročilu o obdelavi odpadkov podatke o odpadkih navesti ločeno po statističnih regijah.

(6) Ministrstvo od izvajalca obdelave zahteva dopolnitev poročila o obdelavi odpadkov, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(7) Če izvajalec obdelave ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o obdelavi odpadkov ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VIII. OBVEZNOSTI PREVOZNIKA

46. člen

(vpis v evidenco prevoznikov odpadkov)

(1) Prevoznik lahko prevažata odpadke, če ima potrdilo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za prevoznika, ki je registriran za prevoz odpadkov v drugi državi članici EU ali tretji državi, če prevažata odpadke v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če:

1. je vlagatelj v RS registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in odvoza odpadkov ali dejavnosti cestnega tovornega prometa v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti, ter razpolaga s sredstvi in opremo za prevoz odpadkov ali
2. ima vlagatelj licenco za opravljanje prevoza blaga v cestnem prometu, pridobljeno v skladu s predpisom, ki ureja prevoz v cestnem prometu.

(4) Vloga za vpis v evidenco prevoznikov odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja ter o tem, ali namerava vlagatelj prevažati nenevarne ali nevarne odpadke. Vloga se vložijo pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(5) Če vpis v evidenco prevoznikov odpadkov zahteva vlagatelj iz 1. točke tretjega odstavka tega člena, mora zahtevi priložiti dokazila o razpolaganju s sredstvi in opremo za prevoz odpadkov.

(6) Ministrstvo v evidenco prevoznikov odpadkov iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko prevoznika, datum vpisa prevoznika v evidenco in podatek o tem, ali prevoznik prevažata nenevarne ali nevarne odpadke.

47. člen

(sprememba potrdila o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov in izbris iz evidence)

(1) Prevoznik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Prevoznik mora na način iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi nameravano spremembo glede tega, ali prevažata nenevarne ali nevarne odpadke.

(3) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov v 30 dneh od prejema popolne vloge iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo izbriše prevoznika iz evidence prevoznikov odpadkov, če:

1. prevoznik preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju prevažanja odpadkov,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(5) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence prevoznikov odpadkov opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

48. člen **(zahteve za prevoz odpadkov)**

(1) Prevoznik mora zagotoviti, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe in da so odpadki dostavljeni prevzemniku v skladu s podatki iz evidenčnega lista.

(2) Prevoznik ne sme prevažati nevarnih odpadkov, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista v skladu s šestim odstavkom 25. člena te uredbe.

49. člen **(evidenca o prevozih nevarnih odpadkov)**

(1) Prevoznik, ki prevažata nevarne odpadke, mora voditi evidenco o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov v obliki zbirke kopij evidenčnih listov in listin iz Uredbe 1013/2006/ES, tako da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenih prevozov nevarnih odpadkov.

(2) Prevoznik mora evidenco iz prejšnjega odstavka za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj 12 mesecev in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

IX. OBVEZNOSTI TRGOVCA

50. člen **(vpis v evidenco trgovcev z odpadki)**

(1) Trgovec lahko kupuje in prodaja odpadke, če ima potrdilo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti trgovine na debelo z ostanki in odpadki v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti.

(3) Vloga za vpis v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja. Vloga se vložijo pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(4) Ministrstvo v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko trgovca in datum vpisa trgovca v evidenco.

51. člen

(sprememba potrdila o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki in izbris iz evidence)

(1) Trgovec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco trgovcev v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki v 30 dneh od prejema popolne vloge.

(3) Ministrstvo izbriše trgovca iz evidence trgovcev z odpadki, če:

1. trgovec preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju trgovanja z odpadki,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz drugega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(4) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence trgovcev opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

52. člen

(zahteve za trgovanje z odpadki)

(1) Trgovec lahko kupuje in prodaja samo nenevarne odpadke.

(2) Trgovec lahko nenevarne odpadke kupi le od izvirnega povzročitelja odpadka ali zbiralca, prodaja pa jih lahko samo izvajalcu obdelave.

X. OBVEZNOSTI POSREDNIKA

53. člen

(vpis v evidenco posrednikov)

(1) Posrednik lahko ureja obdelavo odpadkov v imenu tretjih oseb, če ima potrdilo o vpisu v evidenco posrednikov, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti posredništva ali poslovnega svetovanja v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti.

(3) Vloga za vpis v evidenco posrednikov iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja. Vloga se vložijo pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(4) Ministrstvo v evidenco posrednikov iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko posrednika in datum vpisa posrednika v evidenco.

54. člen

(sprememba potrdila o vpisu v evidenco posrednikov in izbris iz evidence)

(1) Posrednik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco posrednikov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco posrednikov v 30 dneh od prejema popolne vloge.

(3) Ministrstvo izbriše posrednika iz evidence posrednikov, če:

1. posrednik preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju opravljanja posredniške dejavnosti na področju odpadkov,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz drugega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(4) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence posrednikov opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

55. člen

(evidenca o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov)

(1) Posrednik, ki posreduje pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, mora voditi evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, ki vsebuje podatke o številkah odpadkov in količinah odpadkov, za katere je uredil obdelavo, njihovih imetnikov v RS, za katere je posredoval, ter izvajalci obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco vnašati tako, da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenega posredovanja.

(3) Posrednik mora evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

XI. INFORMACIJSKI SISTEM O RAVNANJU Z ODPADKI

56. člen

(informacijski sistem o ravnanju z odpadki)

(1) Ministrstvo vodi in vzdržuje informacijski sistem o ravnanju z odpadki (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem) kot del informacijskega sistema okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov ter spremljanje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(2) Informacijski sistem zagotavlja uporabnikom elektronsko podporo pri izpolnjevanju in potrjevanju evidenčnih listov v skladu s 26. členom te uredbe ter za poročanje v skladu z 29., 37. in 45. členom te uredbe.

(3) Informacijski sistem vsebuje za posameznega izvirnega povzročitelja odpadkov, zbiralca in izvajalca obdelave podatke o:

1. pošiljkah odpadkov,
2. nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ter
3. vrsti, kraju in zmogljivosti zbirnih centrov in naprav za obdelavo odpadkov.

(4) Dostop do podatkov v informacijskem sistemu imajo ministrstvo, organi, pristojni za nadzor v skladu s 60. členom te uredbe, in organ, pristojen za statistiko. Dostop do podatkov, ki se nanašajo nanj, ima tudi uporabnik informacijskega sistema iz prvega odstavka 58. člena te uredbe.

(5) Podatke iz tretjega odstavka tega člena uporablja ministrstvo za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov, spremljanje nastajanja, zbiranja in obdelave odpadkov, zlasti z vidika doseganja ciljev iz prvega odstavka 13. člena te uredbe, za nadzor nad ravnanjem z odpadki po tej uredbi in za izpolnjevanje poročevalskih obveznosti v skladu s petim odstavkom 13. člena te uredbe in 59. členom te uredbe.

(6) Podatke iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena uporabljajo tudi organi, pristojni za nadzor v skladu s 60. členom te uredbe, za potrebe nadzora nad izvajanjem te uredbe.

(7) Podatke iz 2. točke tretjega odstavka tega člena uporablja tudi organ, pristojen za statistiko, za potrebe statistike in priprave statističnih poročil v skladu z zakonom, ki ureja statistiko.

57. člen

(vnos podatkov v informacijski sistem)

(1) Podatke iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnašata pošiljatelj odpadkov in njihov prevzemnik, ko izpolnita in potrđita evidenčni list v skladu s 26. členom te uredbe.

(2) Podatke iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnašajo izvorni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave, ki ministrstvu poročajo v skladu z 29., 37. ali 45. členom te uredbe. Izvirni povzročitelj odpadkov, ki ni registriran kot uporabnik informacijskega sistema, lahko poročilo iz 29. člena te uredbe predloži pisno ali elektronsko, podatke iz prejšnjega stavka pa v informacijski sistem zanj vnese ministrstvo.

(3) Podatke iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnaša ministrstvo na podlagi izdanih potrdil o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe ter izdanih okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka 38. člena te uredbe.

58. člen

(registracija uporabnikov informacijskega sistema)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo biti za vnos podatkov v informacijski sistem v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena in za dostop do podatkov v skladu s četrnim odstavkom 56. člena te uredbe registrirani kot uporabniki informacijskega sistema.

(2) Za registracijo iz prejšnjega odstavka mora oseba iz prejšnjega odstavka imeti kvalificirano digitalno potrdilo v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje.

(3) Ministrstvo registrira zbiralca kot uporabnika informacijskega sistema ob vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe, izvajalca obdelave pa ob vpisu v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka 42. člena te uredbe.

(4) Ministrstvo registrira izvirnega povzročitelja odpadkov kot uporabnika informacijskega sistema, če ta to pisno zahteva.

XII. ANALIZA PODATKOV IN POROČANJE KOMISIJI

59. člen

(analiza podatkov in poročanje Komisiji o izvajanju Direktive 2008/98/ES)

(1) Ministrstvo vsako leto na podlagi poročil iz 29., 37. in 45. člena te uredbe pripravi analizo podatkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi v preteklem koledarskem letu in jo v devetih mesecih po izteku roka za predložitev teh poročil objavi na svojih spletnih straneh.

(2) V skladu s prvim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo vsaka tri leta poroča Komisiji o izvajanju te direktive na podlagi vprašalnika iz priloge Izvedbenega sklepa Komisije z dne 18. 4. 2012 o uvedbi vprašalnika za poročila držav članic o izvajanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih (C(2012) 2384 final z dne 18. aprila 2012). V skladu z drugim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo predloži Komisiji poročilo v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema.

(3) V skladu z drugim odstavkom 7. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo v poročilu iz prejšnjega odstavka zabeleži tudi vse primere iz prvega odstavka 6. člena te uredbe.

(4) V skladu s petim odstavkom 11. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo v poročilu iz drugega odstavka tega člena poroča tudi o bilanci glede izpolnjevanja ciljev iz prvega odstavka 13. člena te uredbe. Če cilji niso doseženi, ministrstvo v tem poročilu navede razloge za njihovo nedoseganje ter ukrepe, ki bodo sprejeti z namenom izpolnitve teh ciljev.

(5) Ministrstvo v skladu z drugim odstavkom 5. člena Sklepa 2011/753/EU v poročilu iz drugega odstavka tega člena navede podatke o stanju na področju priprave za ponovno uporabo, recikliranja in snovne predelave tokov odpadkov iz prvega odstavka 13. člena te uredbe za leta obdobja poročanja iz oddelka 5 priloge I Uredbe 2150/2002/ES.

XIII. NADZOR

60. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Nadzor nad izvajanjem 7. člena te uredbe opravljajo tudi inšpektorji, pristojni za trg, in inšpektorji, pristojni za kemikalije.

(3) Nadzor nad izvajanjem prvega odstavka 17. člena te uredbe na kmetijskih zemljiščih opravljajo tudi inšpektorji, pristojni za kmetijstvo.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

61. člen (težji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov, če:

1. ravna z odpadkom, ki je na seznamu odpadkov uvrščen kot nevarni odpadek, kot z nenevarnim odpadkom (četrti odstavek 4. člena),
2. odpadku pred obdelavo spremeni dodeljeno številko odpadka, pa ni povzročitelj odpadkov ali zbiralec, ki mu je to številko dodelil (tretji odstavek 5. člena),
3. redči ali meša odpadke zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne (četrti odstavek 5. člena),
4. pusti odpadke v okolju, jih odvrže ali z njimi nenadzorovano ravna (prvi odstavek 17. člena),
5. z odpadki ravna tako, da ni mogoče nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z drugim odstavkom 17. člena te uredbe,
6. meša nevarne odpadke z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi (prvi odstavek 21. člena),
7. ne zagotovi obdelave odpadkov v skladu s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom 24. člena te uredbe,
8. proda trgovcu nevarne odpadke ali jih od njega kupi v nasprotju z drugim odstavkom 24. člena te uredbe,
9. proda trgovcu nenevarne odpadke, pa ni izvorni povzročitelj odpadkov ali zbiralec, ali jih kupi od njega, pa ni izvajalec obdelave (drugi odstavek 24. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 100 do 300 eurov se za prekršek iz 4., 5., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(4) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

62. člen (lažji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov, če:

1. ne zbira ločeno odpadkov iz papirja, kovin, plastike ali stekla (prvi odstavek 18. člena),
2. kot izvorni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov ne predloži na zahtevo dokazila iz petega odstavka 24. člena te uredbe ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (šesti odstavek 24. člena),

3. kot pošiljatelj odpadkov ne opremi nevarnih odpadkov s kopijo izpolnjenega evidenčnega lista pred začetkom prevoza (sedmi odstavek 25. člena),
4. kot prevzemnik odpadkov pred začetkom prevoza nevarnih odpadkov ne zagotovi kopije izpolnjenega evidenčnega lista, če ga je pošiljatelj odpadkov, ki ni registriran uporabnik informacijskega sistema, pooblastil za to, da v celoti izpolni in potrdi evidenčni list tudi v njegovem imenu (sedmi odstavek 25. člena),
5. kot pošiljatelj odpadkov ne izpolni ali potrdi evidenčnega lista v skladu s 26. členom te uredbe,
6. kot prevzemnik odpadkov ne izpolni ali potrdi evidenčnega lista v skladu s 26. členom te uredbe,
7. kot prevzemnik odpadkov ne posreduje kopije veljavnega evidenčnega lista pošiljatelju odpadkov, ki ni registriran uporabnik informacijskega sistema, v skladu s petim odstavkom 26. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

63. člen **(težji prekrški za povzročitelja odpadkov)**

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. odpadku ne dodeli številke odpadka v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,
2. v nasprotju s prvim odstavkom 5. člena te uredbe šteje odpadek, ki ga je mogoče uvrstiti med nevarne ali nenevarne odpadke, za nenevaren odpadek, čeprav njegove nevarne lastnosti niso ovrednotene v skladu s petim odstavkom 5. člena te uredbe,
3. odpadku dodeli številko odpadka, ki se konča s številko 99, v nasprotju z drugim odstavkom 5. člena te uredbe,
4. ravna z odpadkom v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena te uredbe,
5. kot imetnik ostanka proizvodnje ravna s tistim ostankom proizvodnje, ki je odpadek v skladu s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe, kot s stranskim proizvodom,
6. kot imetnik ostanka proizvodnje šteje ostanek proizvodnje za stranski proizvod, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 7. člena te uredbe,
7. začasno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom 19. člena te uredbe,
8. proda trgovcu odpadke v nasprotju z drugim odstavkom 24. člena te uredbe,
9. nima načrta gospodarjenja z odpadki ali ta ni izdelan na predpisan način (prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 27. člena),
10. kot izvorni povzročitelj odpadkov ne vodi evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 28. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 100 do 300 eurov se za prekršek iz 8. točke prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(4) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen **(lažji prekrški za povzročitelja odpadkov)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU (prvi odstavek 6. člena),
2. ravna z odpadkom v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU (drugi odstavek 6. člena),
4. kot imetnik ostanka proizvodnje ne predloži dokazil o izpolnjevanju pogojev za stranski proizvod ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (dvanajsti odstavek 7. člena),
5. začasno skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
6. začasno skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
7. prevaža lastne odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
8. prevaža lastne nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (šesti odstavek 25. člena),
9. ne predloži kopije načrta gospodarjenja z odpadki ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (šesti odstavek 27. člena),
10. kot izvorni povzročitelj odpadkov ne hrani evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na zahtevo (četrti odstavek 28. člena),
11. kot izvorni povzročitelj odpadkov ne poroča o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi na predpisan način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 29. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

65. člen **(težji prekrški za zbiralca)**

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. prepuščenemu odpadku ne dodeli številke odpadka v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,

2. v nasprotju s prvim odstavkom 5. člena te uredbe šteje odpadek, ki ga je mogoče uvrstiti med nevarne ali nenevarne odpadke, za nenevaren odpadek, čeprav njegove nevarne lastnosti niso ovrednotene v skladu s petim odstavkom 5. člena te uredbe,
3. prepuščenemu odpadku dodeli številko odpadka, ki se konča s številko 99, v nasprotju z drugim odstavkom 5. člena te uredbe,
4. v primeru oddanega odpadka spremeni številko odpadka pred njegovo obdelavo (tretji odstavek 5. člena),
5. v primeru prepuščenega odpadka ravna s tem odpadkom v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena te uredbe,
6. predhodno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom 19. člena te uredbe,
7. proda trgovcu odpadke v nasprotju z drugim odstavkom 24. člena te uredbe,
8. ne prijavi nameravane spremembe zbiranja iz drugega odstavka 34. člena te uredbe,
9. ne zbira odpadkov v skladu z načrtom zbiranja odpadkov (35. člen),
10. ne vodi evidence o zbiranju odpadkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 36. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

66. člen **(lažji prekrški za zbiralca)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU (prvi odstavek 6. člena),
2. v primeru prepuščenega odpadka ravna s tem odpadkom v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da prepuščeni odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz Priloge Uredbe 1357/2014/EU (drugi odstavek 6. člena),
4. predhodno skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
5. predhodno skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
6. prevaža odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
7. prevaža nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (šesti odstavek 25. člena),
8. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov ne obvesti ministrstva o začetku zbiranja odpadkov na predpisan način (četrti odstavek 30. člena),
9. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 34. člena),
10. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov ne obvesti ministrstva o prenehanju izvajanja te javne službe na predpisan način (šesti odstavek 34. člena),

11. ne hrani evidence o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidenco o zbiranju odpadkov na zahtevo (tretji odstavek 36. člena),
12. ne poroča o zbiranju odpadkov na predpisan način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

67. člen **(težji prekrški za izvajalca obdelave)**

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. spremeni številko odpadka, dokler ta ni obdelan (tretji odstavek 5. člena),
2. skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali šestim odstavkom 19. člena te uredbe,
3. začne obdelovati odpadke prej, kot je določeno v petem ali šestem odstavku 38. člena te uredbe,
4. ravna v nasprotju s 43. členom te uredbe,
5. ne vodi evidence o obdelavi odpadkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 44. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

68. člen **(lažji prekrški za izvajalca obdelave)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
2. skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
3. prevažajo odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
4. prevažajo nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (šesti odstavek 25. člena),
5. ne hrani evidence o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o obdelavi odpadkov (tretji odstavek 44. člena),
6. ne poroča o obdelavi odpadkov na predpisan način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 45. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

69. člen **(prekrški za prevoznika)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe prevoznik, če:

1. prevažata odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
2. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ali nameravane spremembe glede tega, da prevažata nenevarne ali nevarne odpadke (prvi ali drugi odstavek 47. člena),
3. ne zagotovi, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe (prvi odstavek 48. člena),
4. ne zagotovi, da so odpadki dostavljeni prevzemniku v skladu s podatki iz evidenčnega lista (prvi odstavek 48. člena),
5. prevažata nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (drugi odstavek 48. člena),
6. ne vodi evidence o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov na predpisan način (prvi odstavek 49. člena),
7. ne hrani evidence o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj 12 mesecev ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o opravljenih prevozih odpadkov (drugi odstavek 49. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe prevoznik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

70. člen **(prekrški za trgovca)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe trgovec, če:

1. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 51. člena),
2. kupi ali proda nevarne odpadke (prvi odstavek 52. člena),
3. kupi nenevarne odpadke od osebe, ki ni izvorni povzročitelj odpadka ali zbiralec (drugi odstavek 52. člena),
4. proda nenevarne odpadke osebi, ki ni izvajalec obdelave (drugi odstavek 52. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe trgovec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

71. člen (prekrški za posrednika)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe posrednik, če:

1. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 54. člena),
2. ne vodi evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 55. člena),
3. ne hrani evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov (tretji odstavek 55. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe posrednik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

[Priloga 1: Postopki odstranjevanja](#)

[Priloga 2: Postopki predelave](#)

[Priloga 3: Ovrednotenje nevarne lastnosti HP9 iz Uredbe 1357/2014/EU](#)

[Priloga 4: Primeri ukrepov za preprečevanje odpadkov](#)

Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. [37/15](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen (prilagoditev izvirnega povzročitelja odpadkov)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, pri katerem na dan uveljavitve te uredbe nastajajo odpadki, se mora prilagoditi določbam 19. in 20. člena te uredbe najpozneje v dveh letih od uveljavitve te uredbe.

(2) Načrt gospodarjenja z odpadki, izdelan na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) ali Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), velja kot načrt gospodarjenja z odpadki iz 27. člena te uredbe do konca obdobja, za katero je bil izdelan.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov vodi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi iz 29. člena te uredbe v skladu z zahtevami iz te uredbe od 1. januarja 2016 dalje.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov prvič predloži poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi v skladu z 29. členom te uredbe za leto 2016.

73. člen (prilagoditev zbiralca)

(1) Zbiralec, ki je na dan uveljavitve te uredbe vpisan v evidenco zbiralcev iz 30. člena te uredbe, se mora prilagoditi določbam 19. in 20. člena te uredbe najpozneje v dveh letih od uveljavitve te uredbe.

(2) Zbiralec vodi evidenco o zbiranju odpadkov iz 36. člena te uredbe v skladu z zahtevami iz te uredbe od 1. januarja 2016 dalje.

(3) Zbiralec prvič predloži poročilo o zbiranju odpadkov v skladu s 37. členom te uredbe za leto 2016.

74. člen (prilagoditev izvajalca obdelave)

(1) Izvajalec obdelave, ki na dan uveljavitve te uredbe izvaja obdelavo na podlagi veljavnega okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, se mora prilagoditi določbam 19. in 20. člena te uredbe najpozneje v dveh letih od uveljavitve te uredbe.

(2) Izvajalec obdelave vodi evidenco o obdelavi odpadkov iz 44. člena te uredbe v skladu z zahtevami iz te uredbe od 1. januarja 2016 dalje.

(3) Izvajalec obdelave prvič predloži poročilo o obdelavi odpadkov v skladu s 45. členom te uredbe za leto 2016.

75. člen (prilagoditev trgovca in posrednika)

(1) Trgovec, ki je na dan uveljavitve te uredbe vpisan v evidenco trgovcev z odpadki iz 50. člena te uredbe in ima potrdilo za trgovanje z nevarnimi odpadki, izdano na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), se mora prilagoditi določbam te uredbe najpozneje v treh mesecih od uveljavitve te uredbe.

(2) Ministrstvo po izteku obdobja iz prejšnjega odstavka trgovcu iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti spremeni potrdilo o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki v skladu z zahtevami iz te uredbe.

(3) Posrednik, ki posreduje pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov in je na dan uveljavitve te uredbe vpisan v evidenco posrednikov iz 53. člena te uredbe, vodi

evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov iz 55. člena te uredbe od 1. januarja 2016 dalje.

76. člen

(prilagoditev informacijskega sistema o ravnanju z odpadki in analiza podatkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi)

(1) Informacijski sistem za ravnanje z odpadki se prilagodi določbam te uredbe do 1. januarja 2016.

(2) Ministrstvo prvič pripravi analizo podatkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi iz prvega odstavka 59. člena te uredbe za leto 2016.

77. člen

(začeti postopki)

Postopki za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov iz 30. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 36. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), za vpis v evidenco prevoznikov odpadkov iz 43. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), za vpis v evidenco trgovcev iz 47. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) in za vpis v evidenco posrednikov iz 49. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu s to uredbo.

78. člen

(prenehanje uporabe)

(1) Določbe tretjega odstavka 25. člena, 26. in 28. člena, drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 34. člena, 41., 52. in 53. člena ter prvega odstavka 54. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) se prenehajo uporabljati 31. decembra 2015.

(2) Določbe 29., 35. in 42. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) se prenehajo uporabljati 31. decembra 2016.

79. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

80. člen

(začetek uporabe)

(1) Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 25. člena te uredbe, 26., 28., 36., 44., 56. in 57. člena te uredbe ter prvega odstavka 58. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2016.

(2) Določbe 29., 37. in 45. člena te uredbe ter prvega odstavka 59. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2017.

81. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. [69/15](#)) spreminja 72. člen uredbe tako, da se glasi:

»72. člen
(prilagoditev izvirnega povzročitelja odpadkov)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, pri katerem na dan uveljavitve te uredbe nastajajo odpadki, se mora prilagoditi določbam 19. in 20. člena te uredbe najpozneje v dveh letih od uveljavitve te uredbe.

(2) Načrt gospodarjenja z odpadki, izdelan na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) ali Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), velja kot načrt gospodarjenja z odpadki iz 27. člena te uredbe do konca obdobja, za katero je bil izdelan.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov vodi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi iz 28. člena te uredbe v skladu z zahtevami iz te uredbe od 1. januarja 2016 dalje.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov prvič predloži poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi v skladu z 29. členom te uredbe za leto 2016.«;

spreminja 80. člen uredbe tako, da se glasi:

»80. člen
(začetek uporabe)

(1) Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 25. člena te uredbe, 26., 28., 36., 44., 55., 56. in 57. člena te uredbe ter prvega odstavka 58. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2016.

(2) Določbe 29., 37. in 45. člena te uredbe ter prvega odstavka 59. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2017.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»13. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.